

กิจกรรมรักการอ่านรักการเรียนรู้

เรื่องของแม่

แม่เป็นภาระให้แก่ลูกทุกคนมาตั้งแต่เกิด ก็ลองคิดดูสิ ตั้งแต่เราเกิดมา ยังไม่เคยเห็นหน้ากันเลย อยู่ดี ๆ ผู้หญิงคนนี้ก็มาโอบอุ้มลูกเนื้อต้องตัวเรา.....มีวายเป็นที่เราจะแหกปากร้องไห้ ชับไล่ไล่ส่งยายผู้หญิงคนนี้ ขนาดไหน เธอก็ยังพยายามปลอบโยนเท่กลมเราอยู่นั่นแหละ เป็นภาระให้เราต้องจำใจเงิบ ยอมคุณนมเธอ อยู่จ้บ ๆ ๆ พอเราเริ่มเตาะแตะตั้งไข่ จะเดินไปไหนต่อไหนมั่ง คุณเธอก็ ยังคอยเรียกหาเราอยู่นั่นแหละ “มานี่มาลูก มานี่มา อีกนิดเดียวลูก อีกก้าวเดียว” ใ้อเราก็เดินล้มลุก คลุกคลานอยู่ เห็นมัย...เป็นภาระที่เราต้องเดินไปให้เธอทอดอีก โตขึ้นมาอีกนิดเราเริ่มกินอาหารได้ หล่อนก็เอาอะไรหนักหนาก็ไม่รู้ ละ ๆ เทะ ๆ มาบดให้เรากิน ก็เอวะ เออะหน่อย เคี้ยวไปแฉะ ๆ อย่างนั้นแหละ แม่คุณก็ยิ้มปล้ม คงนึกว่าเราอร่อยละมั้ง กล้วยบคนะจ๊ะเธอจ้ ที่นี้พอเราเริ่มพูดจารู้เรื่องขึ้นมาหน่อย ผู้หญิงคนนี้ก็กลับขับไล่ไล่ส่งให้เราไปโรงเรียนซะอีก ไม่ไปก็ไม่ได้ด้วยนะ บางทีมีดีเราเข้าให้อีก วันเวลาผ่านไป เราโตขึ้น เราอยากจะทำผมเผ้า แต่งเนื้อแต่งตัวให้มันดูอินเตอร์นด์ ใคร.....ใครกันเป็นตัวสกัดดาวรุ่ง พอเราสำเร็จจบการศึกษาแล้วเป็นยังไง....แม่ร้องไห้ เชื่อเถอะว่าแม่ต้องร้องไห้ มีอย่างที่ไหน เราคร่ำครั่งร่ำเรียนมาแทบตาย แล้วแม่แท้ ๆ ที่เป็นคนเริ่มเรื่อง พอเราเรียนจบ แทนที่จะดีใจกลับมาร้องไห้ มีอย่างที่ไหน เป็นหนุ่มเป็นสาวกันแล้ว คราวนี้ใคร ๆ ก็ต้องอยากมีแฟน.. คนโน้นก็ไม่ได้ คนนี้ก็ไม่มีควมรับผิดชอบ...แม่....แม่จะไปรู้อะไร แม่เคยคบกับเขาหรือ ไม่ใช่แค่เรื่องคู่ครองเท่านั้นนะ แม่เขาอยากรู้ไปจนถึงเรื่องอาชีพการงานด้วย ว่าเราจะไปทำอะไร อยากเป็นอะไร “แม่ไม่รู้สักเรื่องจะได้ไหม.....พวกเราจะทำอะไร มันก็เรื่องของพวกเรา อนาคตของเรา แต่เราจะไม่เป็นเหมือนแม่หรอก....เชย” เวลาผ่านไปหลายปี พวกเราแต่งงานมีครอบครัว เราย้ายออกจากบ้านแม่ มายืนด้วยลำแข้งของตัวเองอย่างที่แม่เคยพูด แล้วทำไมต้องมาทำตาละห้อยด้วยล่ะ ใช้โทษคุยกันก็ได้นะแม่

(ต่อด้านหลัง)

ถึงวันที่เรามีลูก แม่ยังพยายามอยากมาทำตัวเป็นภรรยากับลูกเราด้วย แม่ไม่ต้องมายุ่งหรือ
เราดูแลลูกของเราได้ แม่อายุเกือบหกสิบปีแล้ว โทร.มาไอแค่ก ๆ บอกไม่ค่อยสบาย เราบอก
แม่ว่าอย่าคิดมาก ในใจเรารู้อยู่แล้ว ว่าแม่พยายามเรียกร้องความสนใจ จวบจนกระทั่งวันหนึ่ง เรา
โทร.กลับไปที่บ้านแม่ แต่.....ไม่มีคนรับสายแล้วอย่าเพิ่งตกใจ แม่อาจจะออกไปทำบุญที่วัดก็ได้
ลองโทร.เข้ามือถือแม่ดูซิไม่มีสัญญาณตอบรับจากเลขหมายที่ท่านเรียก...อย่าเพิ่งด่วนสรุป มือถือ
แม่อาจจะแบตฯหมดก็ได้ ผู้หญิงคนนี้กระดูกเหล็กจะตายไป เธอต้องไม่เป็นอะไรแน่ ๆ คิดฟุ้งซ่านไปได้ ยิ่งไงแม่ก็
ต้องรอเราอยู่เหมือนเดิมนั่นแหละ หลายวันผ่านไป ...ทำไมแม่ยังไม่โทร.กลับมาอีกนะ วันนี้แวะไปหาแม่สัก
หน่อยดีกว่า ระหว่างทางที่เราขับรถไป ลูกเราชนเป็นลิงอยู่ข้าง ๆ.....
.....ประโยคมากมายที่หลุดจากปากเรา ล้วนแต่เป็นคำที่แม่เราเคยพูดมาแล้วทั้งสิ้น เราเพิ่ง
สัมผัสได้ ภาพเก่า ๆ มากมายที่ผู้หญิงคนนั้นทำ วิ่งวนอยู่ในหัวของเรา ช่างเถอะ...เดี๋ยวเจอ
เธอแล้ว เราจะสารภาพผิด แล้วทำทุกอย่างให้มันดีขึ้น * แล้วเราก็ได้เจอคนที่เรารู้สึกว่าเธอเป็น
ภรรยาให้กับเรามาตั้งแต่เกิดแต่ว่า ตอนนี่.....

ผู้หญิงคนนั้น นอนตายในท่าที่รอคอย.....มาตลอดชีวิต.